

वा० रा०

॥९२॥

शोकक्षयः शोकस्यक्षयोयस्मिन्सः अपीदानीं स्यात् ॥ इदानीमेव स्यात्सकाल इत्यर्थः ॥ अपीदानीमिति लोकोक्तौवा ॥ ९॥ १० ॥ ११ ॥ गोरूपां वधूं ॥ १२ ॥ १३ ॥
उदग्रायुधनिस्त्रिशौ आयुधं धनुरादि दिशिः खड्गः ॥ १४ ॥ कन्याद्विजातीनामिति द्वंद्वः ॥ तत्र कन्यानां सुमनसः पुण्याणि द्विजानां फलानि च प्रदिशंतः प्रगृह्णंतः हृष्टाभू-
त्वा सकलपौरजनोत्सवाय कदा पुरीं प्रदक्षिणं करिष्यंति ॥ १५ ॥ बुद्ध्यापरिणतः ज्ञानेन वृद्धः वयसाचामरप्रभस्तरुणतर इव ॥ देवानां सदातरुणत्वात् सुवर्ष इत्येकालि-

अपीदानीं सकालः स्यान्मम शोकक्षयः शिवः ॥ सहभार्ये सहभ्रात्रापश्येयमिह राघवं ॥ ९ ॥ श्रुत्वैवोपस्थितौ वीरौ कदाऽयोध्याभविष्य-
ति ॥ यशस्विनीं लृष्टृजनासूच्छितध्वजमालिनी ॥ १० ॥ कदाप्रेक्ष्य नरव्याघ्रौ अरण्यात्पुनरागतौ ॥ भविष्यति पुरीं हृष्टा समुद्र इव पर्व-
णि ॥ ११ ॥ कदा योध्यां महाबाहुः पुरीं वीरः प्रवेक्ष्यति ॥ पुरस्त्यरथे सीतां वृषभगोवधूमिव ॥ १२ ॥ कदा प्राणिसहस्राणिराजमार्गे
ममात्मजौ ॥ लाजैरव करिष्यंति प्रविशंतावरिंदमौ ॥ १३ ॥ प्रविशंतौ कदा योध्यां द्रक्ष्यामि शुभकुंडलौ ॥ उदग्रायुधनिस्त्रिशौ सभृंगा
विवपर्वतौ ॥ १४ ॥ कदा सुमनसः कन्याद्विजातीनां फलानि च ॥ प्रदिशंतः पुरीं हृष्टाः करिष्यंति प्रदक्षिणं ॥ १५ ॥ कदा परिणतो बुद्ध्या व-
यसाचामरप्रभः ॥ ॥ अभ्युपैष्यति धर्मात्मा त्रिवर्ष इव लालयन् ॥ १६ ॥ निःसंशयं मयामन्ये पुरा वीरकदर्यया ॥ पातुकामेषु वत्सेषु मा-
तृणां शांतितास्तनाः ॥ १७ ॥ साहंगौरिव सिंहेन विवत्सा वत्सलारुता ॥ कैकेय्या पुरुषव्याघ्रबालवत्सेवगौर्वलात् ॥ १८ ॥ नहि तावद्गुणैर्जु-
ष्टं सर्वशास्त्रविशारदं ॥ एकपुत्राविना पुत्रमहं जीवितुमुत्सहे ॥ १९ ॥

कः कालिकमुदष्टिरिव जनान् लालयन् ॥ त्रिवर्ष इव लालयन्निति
पाठे मामिति शेषः ॥ मां ललन्निति पाठे प्रतिक्रीडां कुर्वन्नित्यर्थः ॥ १६ ॥ कदर्यया क्षुद्राचारया ॥ पातुकामो येषां तेषु पातुकामेषु शांतिताः कृत्ताः ॥ १७ ॥ वत्सला
पुत्रवत्सला सिंहेन गौरिव त्वया विवत्सा कृता उक्तपातकेनेति शेषः ॥ एवं कैकेय्या सिंहा बालवत्सा गौरिव बलात् विवत्सा कृता ॥ १८ ॥ अतो न हीति ॥ गुणैः सर्वक-
ल्याणगुणैः ॥ १९ ॥

अ० कां०

॥९२॥